

Kokocko

(Woj. Kujawsko-Pomorskie)

Kościół pw. Niepokalanego Serca NMP (opis)

Zabytkowy Kościół w Kokocku

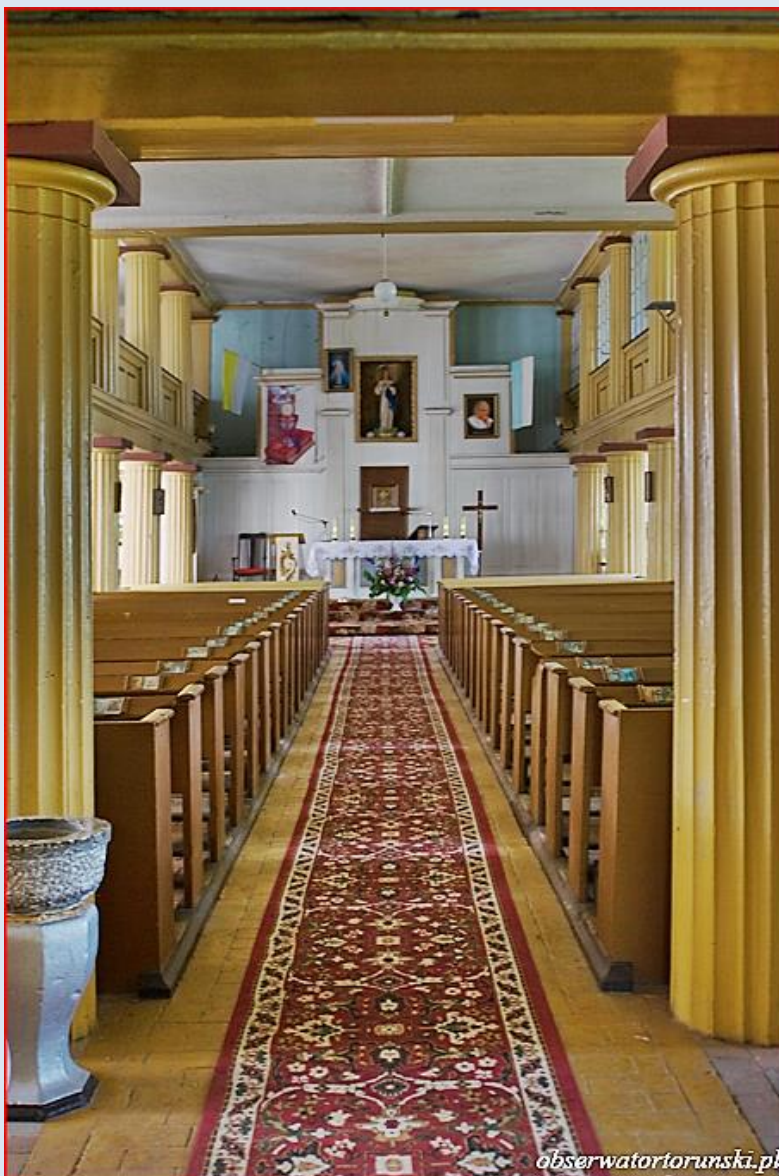
Początki miejscowości sięgają średniowiecza. Krzyżacy utworzyli tu folwark pod nazwą Cokusch, wzmiankowany po raz pierwszy w 1393 roku. Zbudowali też mały drewniany kościółek, który spłonął. W 1466 roku, na mocy II pokoju toruńskiego kończącego wojnę trzydziestoletnią, cała Ziemia Chełmińska przypadła Polsce. W roku 1505 Kokocko stało się własnością biskupstwa chełmińskiego i zarządzane było przez właścicieli zamku starogrodzkiego.

Kościół rzymskokatolicki pw. Niepokalanego Serca NMP w Kokocku, to filia parafii pw. św. Barbary w Starogrodzie. Dawniej zbór ewangelicki pw. Zbawiciela, wzniesiony dla tej grupy wyznaniowej w latach 1829-1834. Tutejsi ewangelicy podlegali gminie chełmińskiej, jednak uniezależnili się od niej z chwilą oddania do użytku świątyni 3 września 1834 roku. W roku 1855 kościół zniszczyła powódź. Odbudowany został w roku 1862. W 1877 r. wzbogacił się o dwa żeliwne dzwony odlane w słynnym z nowoczesnej technologii wytwarzania dzwonów Bochum (Zagięcie Ruhry).

Budynek świątyni wykonano w technologii szkieletowej. Przestrzenie między elementami drewnianymi wypełniono cegłami, otynkowano i pobielono. Dwa rzędy dużych okien w bocznych ścianach zapewniają dobre naświetlenie wnętrza – zarówno parteru, jak i zajmującego piętro chóru kościelnego. Wejście od strony głównej drogi (przebiegającej przez wieś) znajduje się w wieży wykonanej w całości z drewna. Świątynia wyposażona jest w obustronną empore (galerię na piętrze mieszczącą chór muzyczny), wspartą na kolumnach w stylu doryckim. Na takich samych kolumnach opiera się strop kościoła i dwuspadowy, kryty czerwoną dachówką dach.

Budowla pełniła rolę zboru ewangelickiego do początku roku 1945, gdy większość wiernych pochodzenia niemieckiego i potomków mennonitów ewakuowała się na zachód przed zbliżającą się Armią Radziecką. Po wojnie została przejęta przez parafię rzymskokatolicką pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w pobliskim Starogrodzie jako kościół filialny. W północnej części wsi (w polu) znajduje się dawny cmentarz. Założony został w 1. połowie XVII wieku jako mennonicki, później użytkowany przez ewangelików.

zdjęcia: *Jan Nitecki*

zdjęcia w czerwonym obramowaniu zapożyczono z:
https://4.bp.blogspot.com/-ZNqXaejB-al/Uc6You55QyI/AAAAAAAAAckk/aDHdEW_QE9c/s683/IMG_2873---Wn%C4%99trze-ko%C5%9Bcio%C5%82a-mariackiego.jpg
<http://www.marienburg.pl/viewtopic.php?t=9459>

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)